

Brüsszel, 2012.12.18.
COM(2012) 771 final

**A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK,
AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

a Nukleáris Biztonsági Együtműködési Eszköz

végrehajtásáról

Második jelentés - a 2010. és a 2011. évi éves cselekvési programok

{SWD(2012) 436 final}

TARTALOMJEGYZÉK

1.	BEVEZETÉS	4
2.	Az INSC VÉGREHAJTÁSA AZ EGYES KEDVEZMÉNYEZETTEK ESETÉBEN	6
3.	AZ ÉVES CSELEKVÉSI PROGRAMOK VÉGREHAJTÁSA A SZÁMOK TÜKRÉBEN	8
4.	KÖVETKEZTETÉSEK	11

ÖSSZEFOGLALÓ

Ez a jelentés valamint a jelentést kísérő dokumentum a Nukleáris Biztonsági Együttműködési Eszköz (a továbbiakban: INSC) 2007 óta létrehozott valamennyi olyan éves cselekvési programjára vonatkozik, amelyek 2010-ben és 2011-ben még folyamatban voltak. A 2010. és 2011. évi éves cselekvési tervek tekintetében tapasztalt fejleményeket is részletezi.

A Nukleáris Biztonsági Együttműködési Eszköz (INSC 2007–2013) 2007. január 1-jén lépett hatályba. Fő célja, hogy támogassa a harmadik országokbeli magas szintű nukleáris biztonság és sugárvédelem előmozdítását, valamint a nukleáris anyagokra vonatkozó eredményes és hatékony biztosítéki intézkedések alkalmazását.

2010-ben és 2011-ben az INSC program folytatta a volt Szovjetunió országaival a TACIS program (Technical Assistance to the Commonwealth of Independent States – a Független Államok Közösségének nyújtott technikai segítség) keretében kezdeményezett nukleáris biztonsági együttműködést (lásd a 2007–2009-es időszakra vonatkozó jelentés 18. cikkét)¹, ám földrajzi hatályát globálissá bővítették. A Bizottság a 2010–2011-re vonatkozó indikatív programot és az adott évekre vonatkozó éves cselekvési terveket az INSC-bizottság véleményének figyelembevételével fogadta el.

Az INSC fő céljai a 2010–2011-es időszakban a következők voltak: a szabályozó hatóságok megerősítése a kedvezményezett országokban, hatékony nukleáris biztonsági kultúra előmozdítása valamennyi szinten, valamint a kiégett fűtőelemek és a radioaktív hulladék biztonságos és felelősségteljes kezelésének javítása.

A nukleáris biztonság területén való együttműködés hangsúlyait fokozatosan a harmadik országok szabályozó hatóságainak komolyabb részvételére, valamint a radioaktív hulladék kezelésére és a káros környezeti hatások mérséklésére helyezték át. E tekintetben ki kell emelni a közép-ázsiai bezárt uránbányák és uránfeldolgozók okozta káros környezeti hatások mérséklésére irányuló folyamatos erőfeszítéseket.

A Fukushima Dai Icsi katasztrófát követően a Bizottság felkérte az uniós szomszédságpolitikában részes országokat, hogy vegyenek részt a nukleáris erőművek működtetésére vonatkozó átfogó kockázati és biztonsági értékelések (stressztesztek) kiterjesztésére, többek között a nemzeti jelentések kölcsönös felülvizsgálatára irányuló megbeszélésekben, mivel úgy ítélték meg, hogy ezek között az országok között vannak olyanok, amelyek számára előnyös lehet a feladat végrehajtása során az INSC keretében a Bizottsággal folytatott együttműködés. Ukrajna úgy határozott, hogy az Európai Unió belüli stressztesztekével megegyező ütemtervet követ, az INSC támogatásának igénylése nélkül. Örményország technikai támogatást kért a tesztek elvégzéséhez, amely bekerült az INSC 2011. évi éves cselekvési tervének II. részébe.

A nukleáris biztonság terén az INSC keretében végzett együttműködés és támogatás 2010-es és 2011-es fő fejleményeit az itt következő jelentés részletezi. A 2007 és 2011 közötti cselekvési programok alapján végrehajtott projektekről a jelentést kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum ad bővebb információkat.

¹ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a nukleáris biztonság célját szolgáló együttműködési eszköz végrehajtásáról – Első jelentés – A 2007., 2008. és 2009. évi éves cselekvési programok

1. BEVEZETÉS

E jelentés az Európai Parlament és a Tanács számára készült. A jelentést az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és az Európai Unió Régiók Bizottsága is megkapja a nukleáris biztonság célját szolgáló együttműködési eszköz létrehozásáról szóló, 2007. február 19-i 300/2007/EURATOM tanácsi rendelet² (a továbbiakban: INSC-rendelet) 18. cikkében rögzített jelentéstételi kötelezettségnek megfelelően.

A Bizottság 1991-ben – azzal a céllal, hogy eloszlassa a tagállamoknak a csernobili baleset után felmerülő biztonsági aggályait – elindította a TACIS program nukleáris biztonsággal kapcsolatos komponensét. 1991 és 2006 között több mint 1,3 milliárd EUR-t kötöttek le nukleáris biztonsági projektekre.

2007 óta az EU nukleáris biztonsági támogatási és együttműködési tevékenységei a Nukleáris Biztonsági Együttműködési Eszköz (INSC)³ keretében folytatódtak. Az INSC számos olyan változást vezetett be a TACIS nukleáris biztonsági programjához képest, amelyeket említésre érdemesek.

Először is, az eszköz földrajzi hatálya már nem korlátozódik a volt Szovjetunió államaira. *Harmadik országokra* vonatkozik világszerte. Ez lehetővé teszi azt, hogy a Bizottságnak a TACIS⁴ programmal kapcsolatban szerzett tapasztalatait máshol is felhasználják a feltörekvő országok, valamint azon, már meglévő atomenergia-programmal rendelkező országok szükségleteinek kielégítésére, amelyek nukleáris biztonsága javításra szorul, különös tekintettel a gyorsan bővülő nukleáris programokkal rendelkező országokra. 2008-ban a Bizottság a Tanácsnak és a Parlamentnek címzett közleményében ismertette átfogó stratégiáját⁵.

A világszintű nukleáris biztonsági együttműködésre irányuló potenciális igényre tekintettel az EU Tanácsa olyan kritériumcsoportra tett javaslatot, amelyet az újabb országokkal tervezett projektek esetében kell szem előtt tartani⁶. A Bizottság figyelembe vette e kritériumokat a

² Az INSC-rendelet 18. cikkének előírása szerint „a Bizottság megvizsgálja az e rendeletnek megfelelően foganatosított intézkedések végrehajtásával elért eredményeket, és a segítségnyújtás végrehajtásáról szóló éves jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé. A jelentést a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága is megkapja. A jelentés tájékoztatást nyújt az előző évről vonatkozóan a finanszírozott intézkedésekről, a megfigyelő és értékelő tevékenységről, valamint a költségvetési kötelezettségvállalások és a kifizetések végrehajtásáról, országokra, régiókra és együttműködési ágazatokra lebontva”.

³ A Tanács 2007. február 19-i 300/2007/Euratom rendelete a nukleáris biztonság célját szolgáló együttműködési eszköz létrehozásáról (HL L 81., 2007.3.22., 1. o.).

⁴ A TACIS program (Technical Assistance to the Commonwealth of Independent States – a Független Államok Közösségének nyújtott technikai segítség) az Európai Bizottság programja volt, amely 12 kelet-európai és közép-ázsiai országnak (Örményország, Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Kazahsztán, Kirgizisztán, Moldova, az Oroszországi Föderáció, Tádzsikisztán, Türkmenisztán, Ukrajna és Üzbegisztán), valamint Mongóliának nyújtott segítséget a demokratikus, piacorientált gazdaságok kialakítására irányuló átmenethez.

⁵ Lásd a „Válasz a nukleáris biztonsággal és üzembiztonsággal kapcsolatos nemzetközi szintű kihívásra” című közleményt (COM (2008) 312 végleges, 2008. május 22.).

⁶ A Tanács 2008. december 9-i következtetései a harmadik országoknak nyújtott nukleáris biztonsági és védelmi segítségről.

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/trans/104601.pdf

2010–2013-ra vonatkozó, felülvizsgált INSC-stratégiájában⁷, amely földrajzi prioritásokat is tartalmaz.

Másodszor, míg a TACIS program a nukleáris biztonsági *támogatásokra* összpontosított, sok esetben a berendezések szállítását is beleértve („materiális támogatás”), az INSC célja a megerősített *együtműködés*, amely a nukleáris biztonság javítását célozza, és csupán korlátozott számú esetben terjed ki berendezések szállítására, illetve egyáltalán nem terjed ki erre („immateriális támogatás”). Arra is bátorítják a partnereket, hogy vállaljanak nagyobb szerepet a program és a projektek meghatározásában, irányításában és végrehajtásában.

A Bizottság továbbra is ösztönözni fogja a társfinanszírozási megoldásokat, melyek során a partnerszervezetek általában természetbeni (munkaerő), berendezéseket érintő vagy beruházásokban megnyilvánuló (kiegészítő tanulmányok, építőipari beruházások) hozzájárulást nyújtanak előre megállapított finanszírozási tervek alapján.

Harmadszor, az INSC TACIS-hoz képest kibővített földrajzi hatálya miatt megnőtt annak szükségessége, hogy a fellépéseket nemzetközi szinten egyeztessük és koordináljuk más donorokkal és a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel (NAÜ).

E jelentés tájékoztatást nyújt a 2010-re és a 2011-re vonatkozó éves cselekvési programról, beleértve a 2011 végéig jóváhagyott projekteket és ezek megvalósításának 2012 közepén tapasztalt állását. Nem teszünk említést az ezekben az éves cselekvési tervekben előirányzott olyan projektekről, amelyeket esetében még nem kezdődött meg a szerződéskötési eljárás.

A TACIS-ból INSC-be történő átmenet kezdeti nehézségeit, amelyek elsősorban abból adódtak, hogy a partnerországokkal nem sikerült idejében aláírni az új formátumú finanszírozási megállapodásokat, az Oroszországi Föderáció és Brazília kivételével időközben nagyjából sikerült megoldani.

⁷

A közösségi együttműködési programok felülvizsgált stratégiája a nukleáris biztonság területén a 2010–2013-as időszakra (C(2009)0922).

2. AZ INSC VÉGREHAJTÁSA AZ EGYES KEDVEZMÉNYEZETTEK ESETÉBEN

Ukrajnában az INSC továbbra is célzott támogatást nyújtott a nukleáris szabályozó és a nukleáris erőmű működtetője számára a nukleáris biztonság fokozásához. Szintén folytatódott a radioaktív hulladék kezeléséhez és általában véve a nukleáris biztosítékokhoz való támogatásnyújtás. Továbbra is Ukrajna volt az INSC-program fő kedvezményezettje. A Csernobili Szarkofág Alap 2010-ben és 2011-ben további finanszírozásban részesült, hogy 2015-ig elkészülhessen az új védőburkolat.

Az **Oroszországi Föderációban** a TACIS keretében kezdeményezett projektek folytatódtak az INSC keretében, de új projektek indítására nem volt lehetőség, mivel továbbra sem sikerült megegyezni az együttműködés megfelelő kereteiről. Tovább folytatódtak a megbeszélések annak érdekében, hogy korlátozott körben újrakezdjék az együttműködési tevékenységeket, ám ezek nem jártak sikerrel.

Örményországban a medzamori atomerőművel kapcsolatban fontos projekteket indítottak annak érdekében, hogy megoldjanak bizonyos sürgős biztonsági kérdéseket, amíg még működik az erőmű. A Bizottság azonban fenntartotta álláspontját, hogy az erőművet nem lehet olyan módon korszerűsíteni, hogy megfeleljen a modern nukleáris biztonsági előírásoknak, és ezért amint lehet, be kell zárni és le kell szerelni. A projektek keretében képzést kapott a személyzet, támogatást a nukleáris szabályozó, és radioaktív hulladék-kezelési stratégiát dolgoztak ki az atomerőmű jövőbeni leszerelésének előkészítéseként.

Belaruszban és Grúziában egyrészt a két ország nukleáris szabályozóit támogató viszonylag kisméretű projekkel, másrészt a radioaktív hulladék kezelésére irányuló grúziai projekkel folytatódott az együttműködés. Belarusszal tárgyalások folytak a szabályozóval folytatott együttműködés fokozásáról annak érdekében, hogy az ország atomerőművének megépülését megelőzően javuljanak a szabályozó képességei.

Elfogadásra került egy regionális projekt, amely a közép-ázsiai bezárt uránbányák okozta káros környezeti hatások mérséklésére vonatkozó jogi és szabályozási keret kialakítására irányul. A **Kirgizisztánnal**, **Tádzsikisztánnal** és **Üzbegisztánnal** folytatott együttműködési projektek különböző volt uránkitermelők okozta káros környezeti hatások mérséklésére irányulnak, továbbá együttműködési projekt van folyamatban **Mongóliával**, amelynek célja az uránbányák és az urándúsítási műveletek szabályozási keretének kialakítása, valamint a képzés.

A programot új országokra is kiterjesztették a következő három régióban:

Az **európai szomszédságpolitika** alá tartozó országok: az INSC keretében indított együttműködési projektek támogatást nyújtottak a nukleáris szabályozók számára; kapacitásépítési projektek indultak **Egyiptomban**, **Jordániában** és **Marokkóban**. Mindazonáltal többek között a politikai események (az arab tavasz) késleltették a folyamatot. **Irakban** (a Stabilitási Eszköz keretében) a nukleáris létesítmények leszerelésével, valamint a telephelyek és a radioaktív hulladékok kezelésével kapcsolatos kapacitásépítési projekt indult. E munka – a 2011. évi éves cselekvési tervben előirányzottak szerint – tovább folytatódik, mégpedig egy olyan projekttel, amelynek célja a különböző bezárt nukleáris létesítményekből származó radioaktív hulladék biztonságos végleges elhelyezésének kialakítása.

Délkelet-Ázsia: A szabályozó hatóságokat támogató projekteket hagytak jóvá a **Fülöp-szigetek** esetében (még nem kezdődött el) és **Vietnám** esetében (kezdés: 2012 közepe). Egy Malajziát érintő javasolt projektet elhalasztottak, végrehajtása a 2012. évi éves cselekvési tervbe került át.

Latin-Amerika: Brazíliában a 2009. és a 2010. évi éves cselekvési terv keretében projektek indultak a nukleáris szabályozóval és az üzemeltetővel. (A 2010. évi éves cselekvési terv második részét képező, a nukleáris üzemeltetővel indítandó projektekre vonatkozó finanszírozási megállapodást a brazil hatóságoknak 2011 végéig alá kellett volna írniuk, ám erre nem került sor, így a projektet törölni kellett.) Kapcsolatok jöttek létre **Mexikóval** és **Argentínával** is, és 2010-ben sor került az első látogatásokra. Mexikó esetében a 2010. évi éves cselekvési tervben jóváhagytak egy, a nukleáris szabályozót támogató projektet, valamint a kiégett fűtőelemek és radioaktív hulladék kezelésére vonatkozó eljárás és stratégia kifejlesztésére irányuló projektet, ezek 2012-ben elkezdődtek. Argentínával azonban eddig nem született megállapodás a nukleáris biztonsági együttműködés lehetőségei tekintetében.

Kína: A 2011-es éves cselekvési terv keretében együttműködési projektet hagytak jóvá a kínai nemzeti nukleáris szabályozó hatósággal és átvitelrendszer-irányítójával. Célja, hogy a nemzetközileg elismert normákkal és bevált gyakorlatokkal összhangban fejlesszék a nukleáris biztonság kínai szabályozási rendszerét, megerősítsék Kína felkészültségét a súlyos balesetekre, valamint segítséget nyújtsanak a radioaktív hulladék és a kiégett fűtőelemek kezelésére irányuló stratégia kialakításához.

A NAÜ-val való együttműködést kibővítették annak érdekében, hogy országos vagy regionális szinten támogatást nyújtsanak tematikus technikai tevékenységekhez. Célja az volt, hogy továbbfejlessze a biztonsági kultúrát, a szabályozók kapacitásépítését, a hulladékgazdálkodást, a kutatóreaktorok biztonságát és a szeizmikus biztonságot.

Jelentős anyagi támogatást kapott a **Csernobili Szarkofág Alap** és a **Nukleáris Biztonsági Számla**, amelyet a donorországok nevében az EBRD kezel. A csernobili 4. egység meglévő szarkofágjának stabilizációs munkálatai lezárultak. A jelentéstételi időszakban befejezéshez közeledett az új védőobjektum megtervezése és a helyszín előkészítése. 2011 áprilisában, a csernobili baleset 25. évfordulójára való megemlékezéssel egy időben donorkonferenciát tartottak Kijevben, és ezen felajánlották a projekt befejezéséhez szükséges 740 millió EUR-t. A főbb projektek a 2010-ben elfogadott költségeknek és ütemtervnek megfelelően haladtak előre, befejezésük 2015 októberére várható⁸.

⁸ A jelentéstételi időszak alatt tovább folytak a TACIS radioaktív hulladékkezeléssel kapcsolatos nukleáris biztonsági projektjei a csernobili atomreaktor területén.

3. AZ ÉVES CSELEKVÉSI PROGRAMOK VÉGREHAJTÁSA A SZÁMOK TÜKRÉBEN

Az INSC-rendeletet 2007. február 19-én fogadták el. A 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó stratégiát és a 2007–2009 közötti időszakra vonatkozó első indikatív programot⁹ 2007. augusztus 8-án fogadta el a Bizottság. A 2010–2011-es időszakra vonatkozó indikatív programot 2009-ben hagyták jóvá és fogadták el¹⁰.

A cselekvési tervek elfogadásához éves szinten szükséges idő, valamint a partnerországok jóváhagyási eljárásának hosszadalmassága miatt az INSC keretében folyó projektek többségének végrehajtása csak 2009-ben kezdődött, és a 2010. és a 2011. évi éves cselekvési terv projektjeinek indítása 2012-ben volt esedékes.

A 2010. évi éves cselekvési program

Allokációk

A 2010. évi éves cselekvési programot két részben terjesztették be:

- I. rész – 7,7 millió EUR¹¹
- II. rész – 61,627 millió EUR¹²

A legfontosabb végrehajtási eredmények 2012 közepén

A 2010. évi éves cselekvési terv II. részébe tartozó projektekre vonatkozó valamennyi finanszírozási megállapodást aláírták, egyetlen kivétellel, amely a brazil üzemeltetőt érintette (Brazília nem kötötte meg 2011 végéig a finanszírozási megállapodást, és az érintett projektet törölték). A 2010. évi éves cselekvési terv I. részébe tartozó projektek esetében nem volt szükség finanszírozási megállapodásra¹³.

A 2010. évi éves cselekvési terv keretében eddig Jordániával (1,2 millió EUR értékű projektről kötöttek szerződést, hogy segítséget nyújtsanak a jordániai nukleáris szabályozó hatóság kapacitásainak fejlesztéséhez és erősítéséhez) és Mexikóval (két, összesen mintegy 3 millió EUR értékű projektről kötöttek szerződést, amelyek célja egyrészt a mexikói szabályozó hatósággal való együttműködés, másrészt pedig a radioaktív hulladék és a kiégett fűtőelemek mexikói kezelésére vonatkozó eljárás és stratégia kialakításában való együttműködés volt) került sor szerződések aláírására. Emellett szerződéseket írtak alá több országot érintő projektekre vonatkozóan (3,475 millió EUR értékben három projekt a radioaktív hulladék kezelésével kapcsolatos kommunikációs és képzési rendszerek fejlesztését szolgáló hálózatok kialakítása, valamint a szabályozási és átvitelrendszer-üzemeltetési szakembereknek szóló számos képzési és konzultációs tevékenység céljából), valamint többszereplős NAÜ-projektekre vonatkozóan (4 millió EUR hozzájárulás a technikai

⁹ A Bizottság 2007. augusztus 1-jei C(2007)3758 határozata.

¹⁰ A Bizottság 2009. december 8-i C(2009)9820 határozata.

¹¹ A Bizottság 2010. június 29-i C(2010)4283 határozata.

¹² A Bizottság 2010. november 29-i C(2010)8265 határozata.

¹³ A 2010. és a 2011. évi éves cselekvési terv első részébe tartozó projektek esetében nincs szükség finanszírozási megállapodásra, mivel ezek kezelése általában nemzetközi szervezeteknek juttatott közvetlen kifizetések révén történik. E kifizetésekhez hozzájárulási megállapodásra van szükség.

együttműködéssel és a nukleáris létesítmények biztonságával foglalkozó részlegek által irányított NAÜ-projektek támogatására).

2010 decemberében 17 millió EUR összegű kifizetést juttattak a Csernobili Szarkofág Alapnak, a Bizottság által vállalt, 2011-ben esedékes negyedik uniós hozzájárulásra való tekintettel.

A 2011. évi éves cselekvési program

Allokációk

A 2011. évi éves cselekvési programot két részben terjesztették be:

- I. rész – 38,7 millió EUR¹⁴
- II. rész – 35,9 millió EUR¹⁵

A legfontosabb végrehajtási eredmények 2012 közepén

Folyamatban volt a 2011. évi éves cselekvési terv II. részébe tartozó projektekre vonatkozó finanszírozási megállapodások előkészítése és a partnereknek való továbbítása. 2012 vége előtt alá kell őket írni. A 2011. évi éves cselekvési terv I. részébe tartozó projektek esetében nem volt szükség finanszírozási megállapodásra.

A 2011. évi éves cselekvési terv keretében szerződést írtak alá, hogy támogassák az üzemeltetőt az örmény atomerőműben esedékes stressztesztek végrehajtásában. A második aláírt szerződés arra irányult, hogy támogassák az örmény nukleáris szabályozót (ANRA) az üzemeltető önértékelési jelentésének felülvizsgálatában. Ezek a mintegy 1,8 millió EUR összegű technikai támogatási projektek a végrehajtás előtti előkészítés szakaszában jártak. Érdemes kiemelni, hogy az örmény kormány beleegyezett, hogy részt vesz az EU által indított és a szomszédos országok részvételével zajló átfogó kockázati és biztonsági értékelésben (stressztesztek).

2011 áprilisában a kijevei donorkonferencián a Bizottság 122 millió EUR uniós támogatással járult hozzá a két csernobili alaphoz; a Csernobili Szarkofág Alaphoz és a Nukleáris Biztonsági Számlához. A donorkonferencia összesen 740 millió EUR-t gyűjtött össze, ez az összeg szükséges a projektek elvégzéséhez a 2010-ben elfogadott költségbevételek és ütemtervek szerint. Az e jelentés tárgyát képező időszak folyamán a csernobili projektek az elfogadott költségek és ütemtervek szerint haladtak előre, lezárásuk 2015 októberére várható. A 2011. évi éves cselekvési terv keretében harmadik részletként 34 millió EUR-t fizettek be a Csernobili Szarkofág Alapba, a 2011-ben tett felajánlásnak megfelelően.

¹⁴ A Bizottság 2011. augusztus 17-i C(2011)5784 határozata.

¹⁵ A Bizottság 2011. december 16-i C(2011)9268 határozata.

Összefoglaló táblázat

Az INSC-program alapjainak felhasználása (millió EUR – 2012 közepe)

Év	Lekötött pénzeszközök¹⁶	Szerződéssel lekötött	Kifizetések
2010	69,327	35,908	22,940
2011	74,608	37,002	34,423

¹⁶ Elsődleges kötelezettségvállalások = a 2010. évi éves cselekvési terv és a 2011. évi éves cselekvési terv szerinti végleges kötelezettségvállalások.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

E jelentés az eredmények és a hatás tekintetében korlátozott, mivel az INSC-program végrehajtása viszonylag korai szakaszában jár. A jelentéstételi időszak során csak kevés projekt zárult le. A legtöbb projekt az előkészítés szakaszában tart, illetve folyamatban van végrehajtásuk.

2012 közepén a 2007 és 2009 közötti éves cselekvési tervek keretébe tartozó mintegy 50 projekt, valamint a 2010. és 2011. évi éves cselekvési tervek keretébe tartozó további 30 projekt tart a végrehajtás különböző szakaszaiban. E projektek közül több különböző alprojektekre oszlik, amelyekre külön szerződés vonatkozik. A 2010. és 2011. évi éves cselekvési tervek keretébe tartozó projektek többsége esetében a szerződéskötési dokumentumok előkészítése jelenleg folyik. E projektek mindegyike teljes mértékben megfelel az INSC-rendelet célkitűzéseinek.

A nukleáris biztonság kultúrájának az INSC-n keresztül való erősítése felhasználja a TACIS nukleáris biztonsági programjából levont tanulságokat, miközben választ ad a felmerülő igényekre, immár nemcsak a volt Szovjetunióra korlátozott területi hatállyal.

Az INSC-program folytatta a TACIS keretében kezdeményezett fellépéseket, elsősorban Kelet-Európában, ám az együttműködés földrajzi hatálya és tartalma tekintetében egyaránt fokozatosan bővült. A nukleáris szabályozókkal való együttműködés tovább erősödött, míg az üzemeltetőkkel való együttműködés csökkent, valamint egyre nagyobb jelentőségre tett szert a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladék felelősségteljes kezelésének, a nukleáris létesítmények leszerelésének és a környezeti károk mérséklésének fejlesztése. A csernobili alapokhoz való hozzájárulás továbbra is az éves költségvetés jelentős részét igényelte, ám ez várhatóan 2013-ban befejeződik.

A program földrajzi hatálya folyamatosan növekedett: 2007-ben négy ország vett részt benne, 2010-ben és 2011-ben pedig mintegy 15, és tovább folyt az egyéb országokkal való együttműködés lehetőségeinek feltárása. A 2012. évi éves cselekvési terv szerint a kedvezményezett országok száma várhatóan 17-re emelkedik.

Az INSC 2010-es és 2011-es végrehajtása jól célzottnak minősül, a jóváhagyott projektek megfelelően kidolgozottak, és a projektek – amennyiben sor került a szerződéskötésre (eddig kevés ilyen van) – jól haladtak előre. Sikeres végrehajtásuk esetén jelentősen hozzá fognak járulni a nukleáris biztonsághoz és a nukleáris biztonság kultúrájához a kedvezményezett országokban.

Csalódást jelent, hogy az INSC keretében abbamaradt az együttműködés az Oroszországi Föderációval a nukleáris szabályozás, a működési biztonság javítása, valamint a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladék felelősségteljes kezelésének, a nukleáris létesítmények leszerelésének és a környezeti károk mérséklésének kialakítása terén. A szomszédos országokra gyakorolt hatás jelentősége mellett azt is figyelembe véve, hogy az Oroszországi Föderáció a nukleáris technológia jelentős exportőre, és az EU és az Oroszországi Föderáció közötti további együttműködés mindkét fél előnyére válna, a Bizottság továbbra is azon lesz, hogy lehetőséget találjon az Oroszországi Föderációval való eredményes és kölcsönösen kielégítő, partneri alapon zajló együttműködésre.